

Katedrála sv. Víta v Praze: Liturgie, symbolika a architektonická imitace ve středověkých Čechách

V této disertační práci se soustředí na Svatováclavskou kapli ve Svatovítské katedrále, jejíž neobvyklá forma má patrně dvojitý význam: na jedné straně byla zřejmě navržena jako „znovuzrození“ starší rotundy založené sv. Václavem a na straně druhé mohlo být záměrem kapli a celou katedrálu připodobnit k chrámu Božího hrobu v Jeruzalémě, kde kaple Kalvárie má stejné umístění jako Svatováclavská kaple. Důvodem proto mohlo být umístění císařských insignií, obsahujících cenné pašijové relikvie, které Karel získal v roce 1350, do blízkosti této kaple. Ze stejného důvodu zřejmě nechal císař kapli dekorovat polodrahokamovým obkladem, protože obsahovaly rudé skvrny, spojované s Kristovou krví a Pašijemi. Svatováclavská kaple společně se dvěma kaplemi zasvěcenými pašijím na hradě Karlštejně tak dala za vznik „pašijové“ architektury lucemburské doby. K ní je možné řadit také kostel sv. Markéty v cisterciáckém klášteře v Zlaté Koruně a kapli Vzkříšení při kostele sv. Petra a Pavla na Vyšehradě, postavenou Václavem Králíkem z Buřenic zřejmě jako imitaci Rotundy chrámu Božího hrobu v Jeruzalémě. Samotný kostel sv. Petra a Pavla byl přitom patrně zamýšlen jako architektonická imitace baziliky sv. Petra v Římě, kde byl Karel IV. korunován v roce 1355 císařem. Kult Božího hrobu byl rovněž silně podporován v cisterciáckém klášteře v Sedlci a již od 13. století také v klášteře božehrobců na Zderaze v Praze. Tento klášter se při založení Nového Města pražského v roce 1348 stal součástí monumentální sakrální topografie Prahy, kterou ochraňoval symbolický kříž složený z pětice kostelů.